

Boekverslag Scholieren.com

Het visioenenboek van Hadewijch door Onbekend

anoniem

Het visioenenboek van Hadewijch

Hertaling en commentaar door; Prof. Dr. H. W. J. Vekeman

Uitgeverij Dekker & van de Vegt – Nijmegen

1980

207 pagina's

Samenvatting

Dit boek is een bundeling van visioenen die Hadewijch gehad heeft. De visioenen zijn opgedeeld in veertien visioenen en een lijst der volmaakten.

Win een weekend Breda met 3 vrienden en...

ontdek de leukste studentenstad van het zuiden!

KLIK HIER →

OPEN DAG 7 november a.s.

Aangeboden door: **NHTV** internationaal hoger onderwijs Breda

een weekend Breda met 3 vrienden en...
Ontdek de leukste stad van het zuiden!
Aangeboden door: NHTV Internationaal hoger onderwijs Breda
OPEN DAG 7 november a.s.

scholieren
.com

In haar eerste visioen maakt Hadewijch voor het eerst kennis met God. Ze wordt in dit visioen naar een veld gevoerd met zeven bomen. Hadewijch leert de namen van deze bomen en hun geestelijke betekenis. Ze legt hier duidelijk uit wat de betekenis van hun geestelijke betekenis is. Een engel verteld haar dat zij is uitverkoren vanwege haar wijsheid. In dit visioen vindt zij voortdurend vergelijkingen van zuilen of iets dergelijks die een diepere geestelijke betekenis hebben. Het tweede visioen wordt meestal niet als visioen gezien. In mijn ogen is het meer een soort van evaluatie van het eerste visioen. Ze bespreekt hier de invloed die het op haar en haar leven heeft gehad.

Het derde visioen vindt plaats nadat ze een drievoudige liefdesopenbaring heeft gekregen van de Vader, de Zoon, en de Heilige Geest. Als een soort reactie op deze openbaring spreekt God tot haar. Hij vertelt haar dat als zij degene wordt die hem perfect navolgt zoals hij een mens was, dat zij dan ook liefdesgemeenschap met hem mag hebben.

In haar vierde visioen ziet zij twee koninkrijken gelijk in rijkdom, afkomst en geslacht. Hadewijch moet de schoonste en de machtigste van de twee rijken kiezen. Hadewijch krijgt vier opdrachten. Als zij deze vervult zal zij gemeenschap met God mogen hebben.

In het vijfde visioen ziet Hadewijch de drie hoogste hemelen, die Johannes den Evangelist, in zijn openbaring, slechts in gelijkenissen waren getoond. Zij valt neer in aanbidding, en vraagt waarom God hare gezellinnen buiten de Liefde laat dwalen. Zij is toch geen duivel meer, die zich hoogmoedig op eigen verdiensten verheft. Zij werd door God opgenomen en mocht Hem genieten zoals zij dit eeuwig zal in den hemel.

In haar zesde visioen had zij willen weten, hoe God degenen die zich in Hem verliezen en in zijne genieting worden opgenomen, ontvangt en Zich zelf meedeelt. Zij ziet een hoge, machtige plaats: daarop een zetel; daarop iemand in alle heerlijkheid en macht; een kroon, die alles overspande, hing boven zijn hoofd. Zij erkent de Minaar: zij begrijpt waarom en hoe sommigen gedoemd worden, en waarom ieder zal beloond worden; waarom sommigen van God afdwalen en wederkeren tot Hem met nog mooiere heiligheid dan te voren; hoe anderen er uit schijnen te dolen, maar er steeds in blijven, in troosteloosheid; anderen van jongs af aan hun plaats in Hem behouden.

In het zevende visioen komt van het altaar een arend op haar toegevlogen, die haar zegt, dat zij zich zou voorbereiden om één te worden. Jezus verschijnt haar, eerst als een kind; dan brengt Hij haar de communie, als man met het kleed dat Hij droeg bij 't laatste avondmaal. Zij ontvangt Zijn Lichaam en Bloed. Vervolgens

verdwijnt hij weer, zij voelt zich één met Hem. Nadat zij zich één met Hem voelde, was het alsof zij in Hem was overgegaan.

In het achtste visioen ziet Hadewijch een berg met vijf wegen. Een stem nodigt haar uit om de hoogste weg te zijn, de weg die naar de top leidt. Zij wordt overwinnares verklaard en ontvangt zending om de ongeleiden te leiden, de wegen tot Hem te toonen. Ook word haar nog allerlei leed voorspeld.

In haar negende visioen ziet Hadewijch een koningin met haar drie jonkvrouwen. De koningin stelt de Rede voor en de jonkvrouwen zijn de bedienden van haar zielehuis. Zij leggen de betekenis van hun mantels uit.

Haar tiende visioen gaat over Hadewijchs bewustzijn. Ze ziet een stad nieuw als Jeruzalem die mooi versierd wordt. Een evagelist verteld haar dat deze stad haar bewustzijn voorsteld. Zij heeft Jezus in zijn Menschheid en Godheid ten volle beleefd. Nog veel zal zij moeten lijden. Nu mag zij Jezus genieten.

In haar elfde visioen ziet ze een diepen afgrond, die alles omvat; ongrondelijk diep en hoog, wiens duisterheid alles verlichtte. Dit was de de hele wereld. Zij zag hoe het Lam (der Openbaring) ging bezetten den Beminde. Daarin zag zij feesten: David spelende op de harp. Toen zag hoe een kind geboren werd in de verborgenheid der minnende geesten, die in dien afgrond wonen. Zij zag allerlei minnende geesten. Nu verscheen er een feniks, die twee arenden verslond: een jonge grauwe, en een blonde oude, met nieuwe veren.

In haar twaalfde ziet ze een groote, prachtige stad; te midden zat iemand op een ronde schijf die voortdurend open- en toeging; die daarop zat bleef stil boven de schijf, maar binnen de schijf draaide hij onophoudelijk snel. Slechts enkele mensen konden het aanschijn van de persoon die erop zat zien. Maar dit Aanschijn gaf leven, vernieuwing, rijkdom, sterkte aan al wie er in staarde, en veréende ze allen. Toen was er een bruid te zien met een kleed. Dit kleed was gesierd met al die deugden, die er hun naam op hadden: Geloof, Hoop, ware Trouw, Karitate, Begeerte, Ootmoedigheid, Onderscheid, voorname, machtige Werken, Rede, Wijsheid, Vredelijkheid, Verduldigheid. Hadewijch wordt als bruid met de bruidegom verenigd.

In het dertiende visioen wordt haar een nieuwe hemel vertoond, de hemel der Serafijnen, die verborgen blijft voor allen Jezus' mensheid volmaakt in hun leven hebben opgenomen.

In den hemel verschijnt Gods Aanschijn met zes vleugelen: twee in de hoogte, twee in de breedte, twee in de diepte. Hadewijch wordt door haar Serafijn opgeheven en mag in 't oog van 't Aanschijn zien. Zij ziet daarin de Liefde, als een machtige Koningin, met een kroon haar door de ootmoedige minnenden, opgezet. In het veertiende en laatste visioen verklaard Hadewijch haar vorige visioen.

Analyse

16 december 2006

Verslag 1

Hadewijch

Visioenenboek van Hadewijch

Dekker & van de Vegt

Druk niet bekend

1980

252 pagina's

Genre

Het visioenen boek valt onder de visioenen in de proza. Hadewijch vertelt het verhaal zoals zij het beleefd, dus zoals het gesproken wordt. Daarom valt het onder de proza.

Titelverklaring en motto

De titel van het boek is redelijk simpel te verklaren. Het boek bestaat uit een beschrijving van een aantal visioenen die Hadewijch heeft gehad. Vandaar de titel; visioenenboek van Hadewijch. Hadewijch wilde net dit verhaal de wereld tonen wat zij beleefd heeft. Ze wilde de mensheid graag de goedheid van God tonen.

Plaats en ruimte

Het verhaal speelt zich af op een zeer moeilijk te beschrijven plek. Hadewijch zelf zegt dat ze als ze deze visioenen ontvangt, zich in extase bevindt. De "plaats" in dit verhaal is dus geen plek hier op deze wereld, maar een plaats ergens anders. Ik persoonlijk denk haast dat het ergens in haar onderbewustzijn is. maar dit is dus niet echt zeker. Op deze plaats hangt een beetje een mysterieuze sfeer. Het lijkt mij, naar de beschrijvingen van Hadewijch, een zeer rustige en vredige plaats. Dit is eigenlijk niet zo heel bijzonder, het wordt immers door Hadewijch als de hemel beschouwd.

Personages

De belangrijkste persoon in dit boek is Hadewijch. Ze is de verteller van het verhaal en we zien alles van uit haar oogpunt. Ze is waarschijnlijk de vrouw van een belangrijke edelman geweest. Hierdoor had ze een vooraanstaande plaats in de gemeenschap. Hadewijch heeft een rond karakter. Haar karakter verandert gedurende haar visioenen. Naast Hadewijch zijn er bijna geen belangrijke terugkerende personages. Ze wordt eigenlijk altijd in haar visioenen bijgestaan door een engel. Dit is echter nooit de zelfde. Ook wordt hun naam nooit genoemd. De enige persoon die nog wel eens terugkeert is God. Maar hij is zo mysterieus dat hij niet te beschrijven is. Hadewijch spreekt alleen maar van grote schoonheid

en aanzien.

Perspectief

Het verhaal beleef je door de ogen van Hadewijch. Zij is in dit verhaal de ik-verteller. Dit geeft het verhaal iets bijzonders. Hadewijch beschrijft namelijk niet alleen wat ze ziet maar ook wat ze daarbij voelt. Daarom wordt alles met grote bewondering beschrijven. Ze waardeert de grote schoonheid die ze ziet. Ze is duidelijk overdonderd door alles wat ze ziet. Omdat Hadewijch het op deze manier beschrijft, wordt je als schrijver ook een beetje overdonderd.

Tijd

Het verhaal is geschreven in de late middeleeuwen. Deze tijd was erg theocentrisch. Het motto was dus ook: memento mori, gedenk de doden. Het verhaal van Hadewijch past perfect in deze tijd.

Het verhaal is chronologisch geschreven. Dit kan haast ook niet anders, omdat het een opsomming van visioenen is.

Om die zelfde reden heeft het verhaal dus ook geen flashbacks.

Dit verhaal heeft ook geen tijd lagen. Ik weet eigenlijk niet eens of er op de plaats van de visioenen tijd is.

Er zijn wel tijd versnellingen. Hadewijch springt van het ene visioen naar het andere. De tijd en de gebeurtenissen hier tussen laat ze onbeschreven.

Opbouw/compositie

Aan de enig kant bevat het verhaal wel een proloog, en aan de andere kant ook weer niet. Dit klinkt ingewikkeld maar dat is het niet. De proloog die het verhaal bevat is niet door Hadewijch zelf geschreven. Deze is later toegevoegd bij dit boek. Het is meer een inleiding, en zo wordt het ookgenoemd. Deze inleiding bevat achtergrond informatie over de Middeleeuwen en over Hadewijch. Ook worden het verhaal besproken en geanalyseerd; wat zeggen de historici over dit boek. Er is geen epiloog aanwezig. Wel bevat het boek commentaar op het verhaal en de manier waarop het is geschreven.

Het boek is opgedeeld in hoofdstukken. In elk van deze hoofdstukken wordt één visioen beschreven. Het laatste hoofdstuk is de lijst der volmaakten. Hierin beschrijft hadewijch de mensen die ook dergelijke visioenen hebben gehad.

In dit boek geen spanningsclimax aanwezig. Volgens mij is dat ook niet mogelijk.

Het verhaal is immers een beschrijving van visioenen.

De opbouw geeft geen speciale betekenis aan de roman. Het is voor mij de enige logische opbouw. Als Hadewijch geen hoofdstukken had gemaakt was nauwelijks duidelijk geweest welk visioen men nu eigenlijk aan het lezen is. Het is dus vooral ter verduidelijking.

Thematiek

Het belangrijkste onderwerp van deze roman is de relatie tussen de mens en de Godheid. Hadewijch heeft deze visioenen met als doel, zijn liefde met hem te kunnen delen. Ze leert dus van alles over zijn goedheid en de diepere betekenis van simpele dingen. Doordat ze haar visioenen naar buiten brengt, deelt ze de wijsheid die ze heeft opgedaan met ieder die haar boek leest.

Stijl

Het boek is heel gevoelsmatig geschreven. Hadewijch beschrijft niet alleen ze zegt ook wat ze daarvan vindt.

“Het verlangen waaraan ik daar toen ten prooi gevallen was, kan niet met welke woorden dan ook van mij of van iemand anders weergegeven worden.”(hadewijch, visioenenboek p92, r18-20)

“Dan werd me een bevreemdende identiteit van twee koninkrijken getoond: als van eenzelfde rijkdom en afkomst en geslacht en almachtig vermogen. En toen verscheen een vurige engel, helemaal blakend van innerlijke gloed.” (Hadewijch, visioenenboek p62, r11-19).

Helaas is het verhaal ook wel een beetje langdradig geschreven. Dit komt door de vreselijk lange zinnen die er soms in zitten. Hierdoor is het moeilijk om nou te begrijpen wat er nou eigenlijk staat.

“En een gids die me naar boven leidde, maakte zich aan mij bekend. En tijdens de beklimming zei hij tot mij: “Zie toch hoe ik kamp om deze waarachtige openbaring die me rijkelijk bestraalt, die de volmaaktheid van de liefdedienst feilloos peilt en aan het licht brengt, die de Godskennis onderwijst en tot volmaaktheid brengt, die de ervaring en het onschatbare bezit verleent van de vreugdevolle verwondering en smaak die hier tenvolle kennis schenken.” (Hadewijch, visioenenboek p 100&102, r19-29).